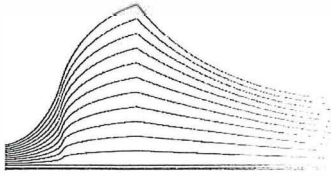

KOPIE

Vonnisnummer / Griffienummer 1110
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 13 januari 2023
Naam van de beklaagde(n) V.P.
Systeemnummer parket 22G9 Rolnummer 21B001141 Notitienummer parket BG69.F1.513231/2017

rechtbank van eerste
aanleg West-
Vlaanderen, afdeling
Brugge
Kamer B.17

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het arbeidsauditoraat

tegen:

124 **V.P.**, RRN (...)
geboren te (...) op (...)
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te (...)

verzetdoende partij, vertegenwoordigd door meester D.P., advocaat te (...).

VERZETTER bij akte van de heer D.B., plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder loco gerechtsdeurwaarder L.A. met standplaats te (...), in datum van 10 mei 2022;

tegen:

het verstekvonnis in zijn hoofde uitgesproken door de Rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, B.17 - zeventiende kamer, op 11 maart 2022, welk vonnis werd betekend op 15 april 2022 per aangetekend schrijven;

en waarbij in zijn hoofde hoofdens de volgende omschrijving in de inleidende dagvaarding:

DE EERSTE,

Te (...) en elders in het Rijk, meermaals in de periode van 27 december 2013 tem 17 augustus 2019

A geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

(als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber) de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002, niet elektronisch meegedeeld hebben aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvat

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: zes namelijk: R.B., N.D., D.B., L.L., L.L.U., T.S.

- inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels
- strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

B oplichting in het sociaal strafrecht

met het oogmerk ofwel ten onrechte een sociaal voordeel te bekomen of te doen bekomen, te behouden of te doen behouden, ofwel geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welk men of een ander verschuldigd is, gebruik hebben gemaakt van valse namen, valse hoedanigheden of valse adressen, of enige andere frauduleuze handeling aangewend hebben om te doen geloven aan het bestaan van een valse persoon, een valse onderneming, een fictief ongeval of enige andere fictieve gebeurtenis of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen nl door voor te houden dat de ondernemingen VDV B., E. LTD en J. LTD vanuit Bulgarije hun activiteiten organiseren, terwijl deze ondernemingen in werkelijkheid brievenbusondernemingen zijn, waarbij V.P. alle zaken vanuit België organiseert

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: zes namelijk: R.B., N.D., B.D., L.L., L.Lu., T.S.

- inbreuk op artikel 235, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar gesteld door artikel 235 van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 4

C tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning

(als werkgever, aangestelde of lasthebber) arbeid heeft doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet is toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: vier namelijk: R.B., N.D., B.D., T.S.

- inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers
- strafbaar gesteld door artikel 12/1, §1, eerste lid, 1°, de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers
- vatbaar voor een administratieve geldboete op grond van artikel 13/6, §2, van het decreet houdende sociaalrechtelijk toezicht van 30 april 2004

D loon van de werknemer niet (tijdig) uitbetalen

(als werkgever, aangestelde of lasthebber) het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was.

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: zes namelijk: R.B., N.D., B.D., L.L., L.Lu., T.S.

- inbreuk op artikelen 3, 3bis, 4, 9 tot 9quinquies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers
- strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek
- strafbaar met een sanctie van niveau 2

E mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden

ten aanzien van (identiteit slachtoffer), geboren te (geboorteplaats (in geval het slachtoffer minderjarig is)), op (geboortedatum (in geval het slachtoffer minderjarig is)), het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

Aantal personen tewerkgesteld met schending van deze bepaling: zes namelijk: R.B., N.D., D.B., L.L., L.Lu., T.S.

- inbreuk op de artikels 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw
- strafbaar met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en een geldboete van 500 tot 50.000 €, De boete wordt zo veel keer toegepast als er slachtoffers zijn (art. 433 quinquies § 4 Sw)

Tevens mede gedagvaard, om lastens gedaagde de **verbeurdverklaring** uit te spreken van **81.963,97 EUR**, waarbij deze vordering gestoeld is op de volgende bepalingen van het Strafwetboek:

- artikelen 42,3° en 43bis, lid 1 en 2 (*verbeurdverklaring per equivalent*);

De vermogensvoordeelberekening van TSW voor de niet betaling van de Belgische minimumlonen (cf. hogervermeld misdrijf D) leverde een vermogensvoordeel op van 46.013,78 EUR - de ontdoken RSZ bijdragen bedragen (cf hoger vermeld misdrijf B) bedragen 35.950,19 EUR - samen maakt dit een bedrag van **81.963,97 EUR**

Overwegende dat in concreto de zaken die dit vermogensvoordeel vertegenwoordigen als zodanig niet of niet meer in het vermogen van gedaagde kunnen aangetroffen worden.

Door de niet- betaling van het loon en de daar bijhorende RSZ bijdragen haalde daagde rechtstreeks voordeel uit deze besparing.

Mijn ambt vordert dienvolgens de verbeurdverklaring van 81.963,97€ , na te hebben vastgesteld dat deze eigenlijke vermogensvoordelen (=besparingen) niet aan te treffen zijn in het vermogen van de beklaagden, zodat een rechtstreeks beslag in toepassing van artikel 42,3° derhalve niet mogelijk was.

Deze verbeurdverklaring kan worden uitgevoerd door de ontvanger van domeinen en/of penale geldboeten op het ganse vermogen van de beklaagden en onder meer op de hiernavolgende zaken die tijdens het strafonderzoek lastens gedaagde conform artikel 35ter van het Wetboek van strafvordering in beslag zijn genomen, namelijk de voertuigen Audi A6 met chasisnummer (...) (waarde bepaald op 9.000€) en de vrachtwagen (...) met chassisnummer (...) (waarde bepaald op 33.500€)

bij verstek als volgt werd beslist:

1. Strafrechtelijk

Verklaart de tenlasteleggingen A, B, C, D en E bewezen en veroordeelt V.P., bij toepassing van art. 65 lid 1 Sw., tot:

een gevangenisstraf van 1 jaar.

Ontzet de veroordeelde wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 Sw. overeenkomstig artikel 383bis §5 Sw. voor een termijn van vijf jaar.

*Spreekt overeenkomstig art. 42,3° Sw., art. 43bis Sw. en art 43 quater Sw. de **bijzondere verbeurdverklaring** uit lastens het vermogen van beklaagde op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 81.963,97 EUR.*

Zegt voor recht dat de Ontvanger van domeinen en/of penale boeten deze verbeurdverklaring kan uitvoeren op het ganse vermogen van beklaagde en zo onder meer op de in beslag genomen voertuigen audi A6 met chassisnummer (...) (waarde bepaald op 9.000€) en de vrachtwagen (...) met chassisnummer (...) (waarde bepaald op 33.500€) conform artikel 35ter van het Wetboek van strafvordering.

Veroordeelt V.P. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders*
- een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand*
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR in uitvoering van de omzendbrief 131/9 van 08 januari 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 11.01.2022).*
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 79,68 EUR en legt de overige kosten van het geding, begroot op 36,00 euro, ten laste van de Staat.*

2. Burgerrechtelijk

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan."

PROCEDURE

Gezien de beschikking van de raadkamer van deze afdeling van de rechtbank van 5 mei 2021, waarbij verzachtende omstandigheden werden aangenomen voor de feiten strafbaar gesteld met criminele straffen en waarbij de verzetter naar de correctionele rechtbank werd verwezen.

Gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, Afdeling Brugge, B.17 Kamer, van 11 maart 2022.

Gelet op de akte van verzet, betekend aan het openbaar ministerie met exploit van 31 mei 2022.

Gezien de stukken van de bundel.

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de verzetter in zijn antwoorden en verdediging, daartoe vertegenwoordigd door zijn raadsman.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

OP STRAFGEBIED

1. De ontvankelijkheid van het verzet

Het verzet is tijdig en regelmatig naar vorm en is derhalve ontvankelijk. Er zijn ook geen gronden aanwezig om het verzet als ongedaan te beschouwen.

2. De tenlasteleggingen

De verzetter wordt vervolgd wegens:

- als werkgever, aangestelde of lasthebber geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indienstreding te hebben verricht en dit met betrekking tot 6 personen (tenlastelegging A);
- oplichting in het sociaal strafrecht (tenlastelegging B);
- als werkgever, aangestelde of lasthebber arbeid doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België (tenlastelegging C);
- als werkgever, aangestelde of lasthebber het loon van de werknemers niet (tijdig) te hebben uitbetaald en dit met betrekking tot 6 personen (tenlastelegging D);
- mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten met verzwarende omstandigheden (tenlastelegging E);

Verzetter betwist de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen. Er dient te worden afgewogen of de voorhanden zijnde gegevens een voldoende redelijk verantwoorde zekerheid geven dat verzetter de feiten heeft gepleegd (materieel element) en er schuldig aan is (moreel element), dan wel of er sprake is van gerede twijfel, zodat verzetter dient te worden vrijgesproken.

De rechtbank naar de volgende elementen uit het strafdossier:

- het aanvankelijk PV BG.55.F1.513231/2017 (strafdossier map 1, submap 1, stuk 1 e.v.), waarin een overzicht wordt gegeven van de Bulgaarse vennootschappen waarin verzetters betrokken is als oprichter en/of zaakvoerder (E. LTD, VDV B. EOOD, Ji. LTD en J. LTD);
- het schrijven van ASTRA (strafdossier map 1, submap 1, stuk 14 e.v.), een Servische NGO die slachtoffers van mensenhandel bijstaat, aan de VZW PAG-ASA, waarin melding wordt gemaakt van anonieme klachten tegen verzetters. Servische werknemers zouden door verzetters naar België worden gelokt met beloften van legaal werk en salaris. In België werden ze echter illegaal tewerkgesteld, dienden ze meer uren te presteren dan wettelijk toegelaten en dienden ze met vrachtwagens te rijden die voorzien waren van valse registraties en veiligheidscertificaten. Het loon werd daarenboven laattijdig en onvolledig uitbetaald;
- het NPV (...) (strafdossier map 1, submap 1, stuk 60-61) met bevraging aan Europol, waaruit blijkt dat verzetters nooit op zijn Bulgaars adres heeft gewoond. Hij was er louter geregistreerd omdat hij een Bulgaars adres nodig had om aldaar een vennootschap op te richten. De voormalige bewoonster van het adres meldt dat haar dochter voor E. LTD en J. LTD als boekhoudster werkte. De personeelsleden hebben geen arbeidsovereenkomst noch bestuurdersattest conform de EU-wetgeving omdat verzetters niet woonachtig is in Bulgarije;
- het NPV (...) (strafdossier map 2, stuk 7 e.v. en map 7, submap 6; zie ook: aanvankelijk PV BG.55.FO.051538/2015, strafdossier map 7, submap 5), waarin beschreven staat hoe de politiediensten vrachtwagenchauffeur R.B. en L.Lu. aantreffen met twee vrachtwagens in een open hangar. De hangar heeft geen sanitaire voorzieningen, de chauffeurs moeten hun behoefte doen in een plastic zak. Voorheen konden ze terecht in een garage van verzetters om te douchen en eten te maken, doch door wanbetaling kunnen ze daar niet meer terecht;
- het verhoor van R.B. van 3 mei 2015 (strafdossier map 2, stuk 14 e.v.), waarin deze vertelt dat verzetters zijn baas is en dat hij voor VDV B. werkt. Hij heeft zijn arbeidsovereenkomst bij verzetters getekend. Hij kwam uit Servië naar België om te werken voor verzetters. Verzetters betaalde zijn reiskosten. Er zijn drie chauffeurs die werken voor verzetters en verzetters springt zelf ook in. Verzetters geeft de opdrachten en de vrachtbrieven aan de chauffeurs, is continu bereikbaar en lost alle problemen op. Hij laadt en lost in België, Nederland, Luxemburg, Frankrijk en Duitsland, nooit in Polen of Bulgarije. Hij wordt betaald per afgelegde kilometers en ritten (15 eurocent per kilometer), niet de effectief afgelegde kilometers doch wel de kilometers volgens de GPS-berekening van verzetters. Hij krijgt geen loonfiche. Hij slaapt altijd in zijn vrachtwagen, ook in het weekend. Er zijn geen (sanitaire) voorzieningen meer beschikbaar, vroeger konden ze douchen in de garage van verzetters. Hij heeft geen A1 document;
- het verhoor van L.Lu. van 3 mei 2015 (strafdossier map 2, stuk 31 e.v.), waarin hij vertelt hoe hij in Zeebrugge een arbeidsovereenkomst tekende bij verzetters met VDV B., later tekende hij bij verzetters ook een arbeidsovereenkomst voor VDV P.. Hij kreeg 12 eurocent per gereden kilometer, later 14 eurocent. Hij heeft nooit moeten laden en lossen in Polen of Bulgarije. Hij slaapt altijd in de vrachtwagen en er zijn in Zeebrugge geen sanitaire voorzieningen. De CMR's worden altijd afgegeven door verzetters, het loon wordt niet op tijd betaald;
- aanvankelijk PV BG.61.F1.500572/2018 (strafdossier map 4, submap 3, stuk 1 e.v.), waarin staat beschreven hoe de politiediensten bij een controle T.S. aantreffen in een vrachtwagen ingeschreven op naam van J. LTD. Hij heeft geen bestuurdersattest en/of visum type d en mag niet werken in Schengen;
- het verhoor van T.S. van 14 januari 2018 (strafdossier map 4, submap 3, stuk 6 e.v.), waarin hij vertelt dat hij nog geen arbeidscontract heeft ondertekend omdat hij "op proefperiode" zou zijn doch dat hij wel al ritten in België en Nederland heeft verricht. Hij werkt voor een Bulgaarse firma waarvan hij de naam niet kent, maar hij is

- nog niet in Bulgarije geweest. In zijn GSM zit een contact op naam van "P. (V.P.)"; aanvankelijk PV BG.69.OE.000724/18 (strafdossier map 5, stuk 1 e.v.), waarin staat beschreven hoe de politiediensten bij een controle verzetter aantreft met drie mannen van Servische nationaliteit. Ze zijn bezig met de spanbanden van een geparkeerde op-legger. In een vrachtwagen waarvan verzetter beweert dat het van hem is en dat hij de chauffeur is, liggen documenten op naam van E. LTD en J. LTD. Verzetter legt ook een Bulgaarse vervoersvergunning voor op naam van B. LTD, een Bulgaarse firma waarvan verzetter beweert de eigenaar te zijn. Opmerkelijk is dat een van de Servische mannen, S.M., zijn paspoort uit de vrachtwagen haalt. In de vrachtwagen worden ook zakken met kledij en etenswaren aangetroffen van S.M., evenals een Servische bestuurderskaart op diens naam wat er op wijst dat ook hij reed of ging rijden met de vrachtwagen, ook al heeft hij geen bestuurdersattest voor niet ingezetene van de EER;
- aanvankelijk PV BG.69.OE.000724/18 (strafdossier map 5, stuk 1 e.v.), waarin staat beschreven hoe de politiediensten bij een controle van een vrachtwagen ingeschreven op naam van J. LTD. De bestuurder N.D. beweert dat hij de sleutels van verzetter heeft ontvangen. Verder onderzoek wijst uit dat de vrachtwagen door J. LTD wordt verhuurd aan B. LTD. De zaakvoerder van deze laatste firma is M.F.. Opmerkelijk is dat uit de tachogegevens blijkt dat verzetter ook zelf in de verhuurde vrachtwagen blijft rijden;
- het verhoor van N.D. van 17 augustus 2018 (strafdossier map 6, submap 5, stuk 7 e.v.), waarin hij vertelt dat verzetter zijn werkgever is. Hij heeft van hem de trekker en de sleutels in ontvangst genomen. Hij heeft nooit een arbeidsovereenkomst getekend en hoewel hij al meerdere maanden rijdt voor verzetter, heeft hij nog geen loon ontvangen. Hij heeft geen bestuurdersattest en weet dat hij niet in Schengen mag werken. Hij heeft altijd in de vrachtwagen geslapen;
- het verhoor van L.L. van 26 april 2014 (strafdossier map 7, submap 2, stuk 5 e.v.), waarin hij vertelt dat hij als vrachtwagenchauffeur werkte voor verzetter. Hij zou 12 eurocent per gereden kilometer krijgen, doch hij werd slechts gedeeltelijk betaald. Toen hij weigerde verder te rijden tenzij verzetter hem de achterstallen zou betalen, is verzetter hem komen opzoeken en heeft hij hem met geweld de sleutels van de vrachtwagen afgenomen. Volgens L.L. zijn er heel wat meer chauffeurs die voor verzetter werken, doch die niet worden uitbetaald;
- de berekening van het vermogensvoordeel (zie schrijven FOD WASO, strafdossier map 12, stuk 1 e.v.);
- de berekening van het vermogensvoordeel (zie schrijven RSZ, strafdossier map 20, stuk 6 e.v.).

Gelet op bovenstaande elementen, is de rechtbank van oordeel dat de feiten van de tenlasteleggingen A, B, C, D en E zijn bewezen in hoofde van de beklaagde, behalve voor zover deze betrekking hebben op B.D.. De rechtbank merkt een enkele vermelding van zijn naam op in het aanvankelijk PV BG.55.F1.513231/2017 (strafdossier map 1, submap 1, stuk 1 e.v.), doch voor het overige bevat het strafdossier onvoldoende elementen die de feiten van de voormelde tenlasteleggingen bewijzen met betrekking tot B.D..

Waar verzetter meent dat er geen sprake is van enige 'brievenbusonderneming', wijst de rechtbank op artikel 3, 5°, van het Koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, dat luidt als volgt:

“De toepassing van de wet wordt verruimd tot:

[...]

5°de personen die vervoer van goederen verrichten dat hun door een onderneming opgedragen wordt, door middel van voertuigen waarvan zij geen eigenaar zijn of waarvan de aankoop gefinancierd of de financiering gewaarborgd wordt door de ondernemer, alsmede tot die ondernemer;

[...]”

De rechtbank stelt vast dat uit de bovenvermelde elementen ontegensprekelijk blijkt alle in het dossier betrokken vrachtwagenchauffeurs vervoer van goederen deden in opdracht van beklagde. De rechtbank stelt daarnaast vast ze deze opdracht(en) uitvoerden in voertuigen waarvan zij geen eigenaar waren, aangezien deze voertuigen hen ter beschikking werden gesteld door beklagde, naar zijn zeggen als verhuurder.

Verzetter alsook de voornoemde vrachtwagenchauffeurs vielen aldus onder het toepassingsgebied van voormeld artikel 3, 5°, van het Koninklijk besluit van 28 november 1969.

Dientengevolge en gelet op het toepassingsgebied van het Koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels bij (zie artikel 2, 1°, b, van dit besluit), diende verzetter voor voormelde personen dimona aangiften te doen, wat echter niet is gebeurd.

In zoverre verzetter de toepassing vraagt van het artikel 65, tweede lid, van het Strafwetboek, is de rechtbank van oordeel dat hier geen sprake van kan zijn. De feiten waarvoor verzetter werd veroordeeld bij het arrest van het Hof van Beroep te Gent van 17 mei 2018 had betrekking op feiten die jaren voor de feiten ter zake zijn gepleegd. Hoewel de *modus operandi* bij deze feiten vergelijkbaar was (opzetten van een buitenlands postbusbedrijf voor transportactiviteiten in België en buurlanden), ging het om een andere operatie die haar basis had in Polen en niet in Bulgarije. De rechtbank is dan ook van oordeel dat er *in casu* geen sprake is van een opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet zoals bedoeld in het voormeld artikel 65, tweede lid.

2. De bestraffing

De bewezen verklaarde feiten vormen in hoofde van verzetter de uiting van eenzelfde misdadig opzet. Dienvolgens dient overeenkomstig artikel 65, eerste lid, van het Strafwetboek slechts één straf te worden opgelegd voor alle feiten samen, namelijk de zwaarste.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet dan ook van aard zijn de verzetter ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken, hem aan te sporen tot meer verantwoordelijkheidsbesef en tot het naleven van de wettelijke normen.

De straftoemeting moet voorts worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de verzetter zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, zijn gezinstoestand en zijn arbeidssituatie voor zover bekend.

De rechtbank wijst er op dat het verzet geen strafverzwaring tot gevolg mag hebben. Het verzet van de veroordeelde heeft enkel tot doel dat hij van de tegen hem uitgesproken veroordelingen geheel of ten dele wordt ontlast; dat verzet kan niet tot gevolg hebben dat zijn toestand, zoals die voortvloeit uit het verstekvonnis, te zijnen nadele wordt gewijzigd (zie nuttig: Cass. AR 4467, 13 november 1985 (Zibouh), Arr.Cass. 1985-86, 340).

De in hoofde van verzetter bewezen verklaarden feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen in zijn hoofde van een totaal oneerlijke ingesteldheid, een doorleefd gebrek aan normbesef en een misprijzen voor de menselijke waardigheid.

Verzetter is een man van Belgische nationaliteit, geboren in 1974. Zijn strafregister is ongunstig en vermeldt benevens een viertal veroordelingen inzake verkeer een correctionele veroordeling inzake sociaal strafrecht van 17 mei 2018.

Een effectieve gevangenisstraf zoals hierna bepaald, moeten de verzetter het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en hem ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

Verzetter dient bij toepassing van artikel 433*novies*, §1, van het Strafwetboek tevens te worden ontzet uit de rechten genoemd in artikel 31, eerste lid, van het Strafwetboek en dit gedurende een termijn zoals hierna bepaald.

Toepassing gemaakt van de artikelen 42,3° en 43bis, 1° en 2°, van het Strafwetboek wordt lastens verzetter tevens de verbeurdverklaring uitgesproken van het vermogensvoordeel van 81.963,97 euro uit hoofde van niet betaalde Belgische minimumlonen en ontdoken RSZ-bijdragen.

Deze verbeurdverklaring kan worden uitgevoerd op het ganse vermogen van verzetter, zo onder meer op de in beslag genomen voertuigen Audi A6 en de vrachtwagen (...).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen: artikelen 2, 40, 65, 79, 80 en 100 van het strafwetboek; artikelen 11, 12, 14, 31, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; artikelen 130, 162, 182, 184, 185, 187, 188, 189, 190, 194, 195, 226, 227 van het wetboek van strafvordering. artikel 2 van de Wet van 04.10.1867 gewijzigd door enig artikel van de Wet van 06.02.1985.

De rechtbank recht doende op tegenspraak

Verklaart het verzet **ontvankelijk**.

Doet het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie correctionele rechtbank, B.17 - zeventiende kamer van 11 maart 2022 teniet binnen de perken van het verzet.

Opnieuw wijzende:

1. Strafrechtelijk

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A voor zover deze betrekking hebben op B.D, B voor zover deze betrekking hebben op D.B, C voor zover deze betrekking hebben op D.B, D voor zover deze betrekking hebben op D.B. en E voor zover deze betrekking hebben op D.B. niet bewezen in hoofde van verzetter V.P.

Spreekt verzetter vrij voor de voormelde tenlasteleggingen en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlasteleggingen, zonder kosten.

Stelt vast dat er geen afzonderlijke kosten werden uitgegeven uit hoofde van de tenlasteleggingen waarvoor verzetter werd vrijgesproken.

Verklaart de tenlasteleggingen A voor zover deze geen betrekking hebben op D.B, B voor zover deze geen betrekking hebben op D.B, C voor zover deze geen betrekking hebben op D.B, D voor zover deze geen betrekking hebben op D.B. en E voor zover deze geen betrekking hebben op B.D. bewezen en veroordeelt verzetter, bij toepassing van artikel, 65 lid 1, van het Strafwetboek tot:

een **gevangenisstraf van 1 jaar.**

Ontzet de veroordeelde wegens de bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen van de uitoefening van de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek overeenkomstig artikel 433novies, §1, van het Strafwetboek voor een termijn van **vijf jaar.**

Spreekt overeenkomstig artikelen, 42, 3°, en 43bis, van het Strafwetboek de **bijzondere verbeurdverklaring** uit lastens het vermogen van verzetter op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit belegde voordelen, nl. van het bedrag ten belope van 81.963,97 euro.

Zegt voor recht dat de Ontvanger van domeinen en/of penale boeten deze verbeurdverklaring kan uitvoeren op het ganse vermogen van verzetter en zo onder meer op de in beslag genomen voertuigen Audi A6 met chassisnummer (..) (waarde bepaald op 9.000,00 euro) en de vrachtwagen (...) met chassisnummer (..) (waarde bepaald op 33.500,00 euro) conform artikel 35ter van het Wetboek van strafvordering.

Veroordeelt V.P. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR in uitvoering van de omzendbrief 131/9 van 08 januari 2022 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S., 11.01.2022)

- de kosten van de strafvordering begroot als volgt:
- de kosten van het eerste vonnis tot op heden begroot op 79,68 EUR
- de kosten van betekening van het eerste vonnis tot op heden begroot op 80,18 EUR
- de kosten van het verzet tot op heden begroot op 55,00 EUR

2. Burgerrechtelijk

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

***

Alles wat voorafgaat werd, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het Nederlands behandeld.

Dit vonnis is in openbare zitting uitgesproken op **13 januari 2023** door de rechtbank van eerste aanleg WEST-VLAANDEREN, afdeling Brugge, samengesteld uit :

D.P., alleenrechtsprekend rechter West-Vlaanderen, afdeling Brugge,
In aanwezigheid H.S., substituut-arbeidsauditeur te Gent, afdeling West-Vlaanderen; Met
bijstand van griffier H.M..

Voor eensluidend afschrift afgeleverd aan
het Openbaar Ministerie voor
BESTUURLIJKE INLICHTINGEN
de griffier